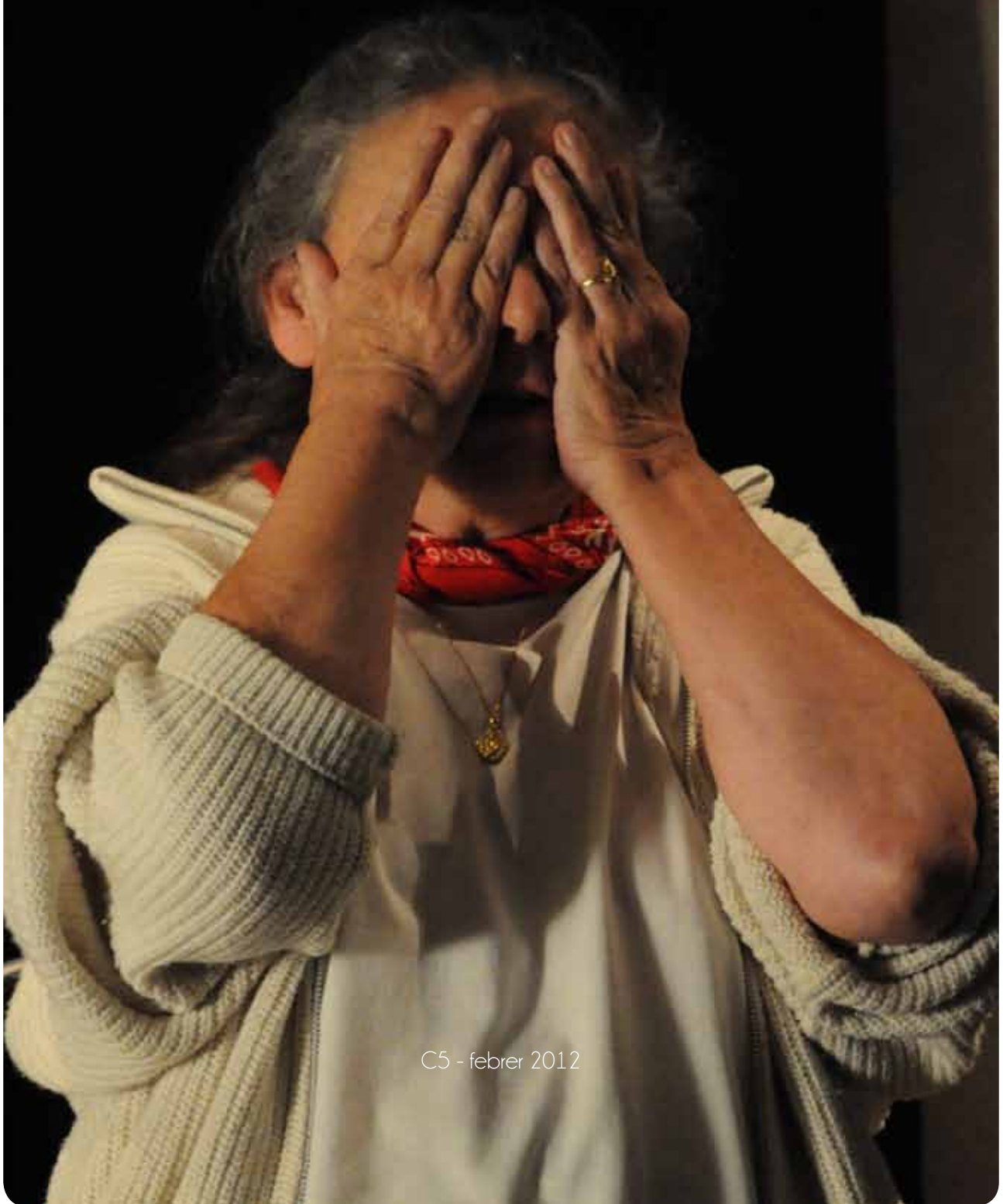

CORPOLOGIA

C5 - febrer 2012

CORPOLOGIA és una trobada independent i lliure de persones interessades en explorar temes de presència i acció i per a poder presentar les seves obres en directe. El format de les obres és lliure i d'una màxima durada de 10 minuts cada una.

El grup estarà obert a propostes d'altres creador@s de totes les disciplines. L'espai és senzill amb un escenari de caixes de fusta i mínima il·luminació. Treballem sense muntatge tècnic ni escenogràfic i cada persona ha de portar tot el que necessiti. Després de cada trobada qualsevol persona que hagi estat present, pot contribuir a la revista CORPOLOGIA amb textos i/o imatges de les seves opinions, idees i reaccions.

informació i propostes: info@gresolart.com

CORPOLOGIA es un encuentro independiente y libre de personas interesadas en explorar los temas de presencia y acción y para poder presentar sus obras en directo. El formato de las obras es libre y de una máxima duración de 10 minutos cada una.

El grupo estará abierto a propuestas otros creador@s de todas las disciplinas. El espacio es sencillo con un escenario de cajas de madera y mínima iluminación. Trabajamos sin montaje técnico ni escenográfico y cada persona tendrá que traer todo lo que necesite. Después de cada encuentro cualquier persona que haya sido presente, puede contribuir a la revista CORPOLOGIA con textos y/o imágenes de sus opiniones, ideas y reacciones.

información y propuestas: info@gresolart.com

informació i propostes: info@gresolart.com

foto portada: Denys Blacker.

foto contraportada: Denys Blacker.

fotos articles i accions: Denys Blacker, Clara Garí, Jordi Figueres, Montse Seró i Joan Casellas.

© de les imatges i els textos: Els seus autor@s

coordinació: Denys Blacker

traducció: Beatriz C. Moreno - bonart cultural

disseny i maquetació: Marta Vila - bonart cultural

AFINA I MIRALLES | EL PAISATDGE AL CAP - JOAN CASELLAS

CLARA GARÍ | SO NET. SONET

DENYS BLACKER | LA DEUTE EXTERIOR

FINA MIRALLES AMB MARTA VERGONYÓS | LA TRI-UNITAT

JOAN CASELLAS | ECO TEL AVIV -GIRONA-TEL AVIV

KEVIN ALMADIBRATA | WATER RUNE

LESLEY YENDELL | PENSAMIENTO MOMENTANEO

MIREIA ZANTOP | FINS.....

NIEVES CORREA | DIEZ MINUTOS

PEP AYMERICH | EL TÍTOL ÉS...?

ROTNIP | MP10

CARLUS CAMPS | CAMINANT

TEW BUNNAG | COMPLEMENTARITY

SUPORT 35

JOAN CASELLAS

AFINA MIRALLES EL PAISATGE AL CAP

AFINA MIRALLES EL PAISAJE A LA CABEZA

PARTICIPANTS

CLARA GARI . DENYS BLACKER . FINA MIRALLES . LESLEY YENDELL .

JOAN CASELLAS AMB KINERET HAYA MAX I NIEVES CORREA. KEVIN ALMADIBRATA . ROTNIP . PEP AYMERICH .
NIEVES CORREA. MIREIA ZANTOP.

FOTÒGRAF@S

DENYS BLACKER, MIKE DUFF AND UMA BUNNAG

CORPOLOGIA 5 es va celebrar el 13 de desembre del 2011 al bar restaurant Els Jardins de la Mercè, Girona. Corpologia és una proposta independent que neix de la societat civil; d'un grup d'artistes i persones amb ganes d'investigar el present mitjançant l'acció. La 3ª trobada ha tingut 13 participants i un públic nombrós. Corpologia esta creixent.

És un espai únic d'intercanvi i de mútua comprensió on qualsevol persona pot presentar obres, pensaments, idees, inquietuds, opinions, en definitiva, qualsevol forma d'expressió que parteixi de la presència i de l'acció.

Junt@s celebrem la nostra llibertat, igualtat i fraternitat. Els temps són fràgils i entre desastres i crisis estem creant una nova manera de fer per a poder afrontar la incertesa econòmic i social que vivim.

És important per a nosaltres mantenir la independència de la trobada i la revista i l'aconseguim a base de la construcció de relacions i sinèrgies basades en els valors humans, l'altruisme i la creativitat.

Ens podem queixar de la injustícia dels bancs, del govern i de les corporacions, sense dubte és un moment crític. Quantes injustícies ens fa bullir la sang?

Però aquesta impotència que provoca és interessant i una oportunitat d'impulsar noves relacions i noves solucions. Junt@s estem construint una riquesa comuna que no té preu.

CORPOLOGIA 5 se celebró el 13 de desembre del 2011 al bar restaurante Els jardins de la Mercè, Girona. Corpologia es una propuesta independiente que nace de la sociedad civil; de un grupo de artistas y personas con ganas de investigar el presente mediante la acción. El 3º encuentro ha tenido 13 participantes y un público numeroso. Corpologia está creciente.

Es un espacio único de intercambio y de mutua comprensión donde cualquier persona puede presentar obras, pensamientos, ideas, inquietudes, opiniones, en definitiva, cualquier forma de expresión que parta de la presencia y de la acción.

Junt@s celebramos nuestra libertad, igualdad y fraternidad. Los tiempos son frágiles y entre desastres y crisis estamos creando una nueva manera de hacer para poder afrontar la incertidumbre económica y social que vivimos.

Es importante para nosotros mantener la independencia del encuentro y la revista y la conseguimos construyendo relaciones y sinérgias basadas en los valores humanos, el altruismo y la creatividad.

Nos podemos quejar de la injusticia de los bancos, del gobierno y de las corporaciones, sin duda es un momento crítico.

Cuántas injusticias nos hacen hervir la sangre?

Pero esta impotencia que provoca es interesante y una oportunidad de impulsar nuevas relaciones y nuevas soluciones. Junt@s estamos construyendo una riqueza común que no tiene precio.

CLARA GARÍ

SO NET. SONET

DENYS BLACKER

LA DEUTE EXTERIOR

FINA MIRALLES AMB MARTA VERGONYÓS

LA TRI-UNITAT

El nostre cos, el cap i especialment el crani, des de temps molt remots, ja simbolitzava les tres grans forces de l'univers. (creació, protecció, destrucció) i al mateix temps les forces humanes universals.

La trena és la forma que resulta de la unió dels dos hemisferis; el dret i l'esquerra, la mare i el pare, lo femení i lo masculí, la meditació i la acció, la concentració i l'evasió, el ying i el yang etc. etc. I la tercera potencia és l'invisible i tot el que pertany al món de l'inconscient, l'instint, lo intuïtiu i tot el que no es veu.

Formalment la trena és compacta, forta i unida, va des del coll fins el sacre i torna a repetir d'una forma visible l'invisible, sembla que únicament hi hagi dos gruixos de cabells el tercer esta amagat, no és veu.

Aquesta forma universal i intemporal ens permet comprendre qui som; la unió de inconscient, consciència i memòria, que ens ve de tant lluny i que tenim impregnat a la cèl·lula, el saber ancestral, el saber de la vida, el vital. Aquest és el que ens cal per viure veritablement, perdut ara en el temps i nosaltres perduts amb ell.

Ens cal retornar a l'origen a la unitat primera, a la unió íntima i fraternal amb la naturalesa.

La dispersió, l'evasió, l'ego-centre, la negació de la intuïció i l'instint, ens empobreix, ens aïlla, ens tanca i ens allunya de tot i de nosaltres mateixos.

FM.
Cadaquès
Desembre 2011

Nuestro cuerpo, la cabeza y especialmente el cráneo, des de tiempos muy remotos, ya simbolizaban las tres grandes fuerzas del universo (creación, protección y destrucción) i al mismo tiempo las fuerzas humanas universales.

La trena es la forma que resulta de la unión de los dos hemisferios; el derecho y el izquierdo, la madre y el padre, lo femenino y lo masculino, la meditación y la acción, la concentración y la evasión, el ying y el yang, etc, etc. Y la tercera potencia es la invisible y todo lo que pertenece al mundo del inconsciente, lo instintivo, lo intuitivo y todo lo que no se ve.

Formalmente la trena es compacta, fuerte y unida, va desde el cuello hasta el sacro y vuelve a repetir de una forma visible lo invisible, parece que únicamente haya dos gruesos de pelo, el tercero está escondido, no se ve.

Esta forma universal y intemporal nos permite comprender quiénes somos; la unión del inconsciente, consciencia y memoria, que nos viene de tan lejos y que tenemos impregnado en la célula, el saber ancestral, el saber de la vida, lo vital. Esto es lo que nos hace falta para vivir verdaderamente, perdido ahora en el tiempo y nosotros perdidos con él.

Nos hace falta volver al origen, a la unidad primera, a la unión íntima y fraternal con la naturaleza. La dispersión, la evasión, el ego-centro, la negación de la intuición y el instinto, nos empobrece, nos aísla, nos encierra y nos aleja de todo y de nosotros mismos.

FM.
Cadaquès
Diciembre 2011

KEVIN ALMADIBRATA

RUNA D'AIGUA

RUNA DE AGUA

WATER RUNE

A la Recerca del Drac d'Aigua Capítol 6. la Nit

La nit torna una altra vegada i ell es troba a sí mateix lentament morphing.

Ell dona nom a les estrelles al cel d'una en una però una desapareix i es converteix en un ser que ni tan sols s'atreveix a saber qui és.

Ell te fred i es queda mirant cap al cel. Ell gruny cridant al sol fins la seva sortida.

Ell roman en aquesta forma per un parell d'hores i s'adorm.

El sol del migdia el desperta, i es torna humà.

Aigua Runa es una sèrie de performances sota un projecte multidisciplinari titulat la Recerca del Drac d'Aigua. Es tracta d'una historia basada en l'exploració on el protagonista en un viatge personal va en busca del drac d'aigua i poc a poc es va tornant un ésser desconegut.

El projecte es fa en capítols i cada peça es presentada a Corpologia, aquest es el capítol 6 titulat la Nit. El període marcat entre capítols es d'un any de viatge i l'artista va portar la iniciàtica idea de la transformació en aquest performance.

Inspirat pel color blau, va utilitzar el blau com en una representació de l'element aigua en els jocs virtuals o de rol i la narrativa, l'artista ha creat tota una sèrie de treballs que no mostren tant de blau. A cada performance, a cada capítol, l'artista explorarà un material, per aquest Corpologia, ell va utilitzar una gamba, inspirat pel lloc com si fos un restaurant de caire cultural, el Drac Xinès.

A la Búsqueda del Dragón de Agua Capítulo 6. La Noche

La noche vuelve otra vez y él se encuentra a sí mismo lentamente transformándose.

Percibe las estrellas en el cielo, que de una en una van desapareciendo mientras que él se va evolucionando en un ser que no se atreve ni a ver.

Tiene frío i se queda mirando fijamente al cielo. Gruñe llamando al sol a que salga.

Mantiene esta forma un par de horas y se duerme.

El sol del mediodía le despierta, vuelve a ser humano.

Agua Runa es una serie de performance realizadas para un proyecto multidisciplinario titulado la Búsqueda del dragón de Agua. Se trata de una historia sobre la exploración donde el protagonista en un viaje personal va en busca del dragón de agua y poco a poco se va convirtiendo en un ser desconocido.

El proyecto se hace en capítulos y para Corpologia se presentó el capítulo 6, titulado la Noche. Este periodo marca un año de viaje y el artista vuelve a introducir la idea de la transformación en este performance.

Inspirado en el sobre utilizado color azul, como representación del elemento de agua en los juegos virtuales o de rol y la narrativa, el artista ha creado toda una serie de trabajos utilizando siempre azul. En cada performance, en cada capítulo, el artista explorará un material, nuevo y para este Corpologia, ha elegido una gamba, inspirado por el sitio que es un restaurante y como símbolo cultural chino del Dragón

In Search of the Water Dragon
Chapter 6. la Nit

The night comes again and he finds himself slowly morphing. He notices the stars in the sky which one by one disappears as he evolves into a being he does not even dare to see. He is cold and keeps staring towards the sky. He roars, calling the sun to rise. He remains in that form for couple of hours and falls asleep. The noon sun wakes him up, he is back human.

Water Rune is a series of performances under a multi disciplinary project titled In Search of the Water Dragon. It is a story-based exploration where the protagonist is on a personal journey looking for a water dragon as he slowly turning into an unknown being.

The project comes in chapters and the piece presented at Corpologia is chapter 6 titled la Nit or the Night. The period marks a year of the journey and the artist brought back the initial idea of transformation into the performance.

Inspired by the overly utilized blue color as a representation of water element in virtual RPG game and narrative, the artist creates a whole series of works using no other than blue. In each performances and chapters, the artist will explore a certain materials, and for Corpologia, he used a prawn, inspired by the site as a restaurant and culturally, Chinese dragon.

JOAN CASELLAS | KINERET HAYA MAX VIA SKYPE AMB NIEVES CORREA
EL CABALLERO DE LA MANO EN EL PECHO APRES ZAJ

LESLEY YENDELL

PENSAMENT MOMENTANI

PENSAMIENTO MOMENTANEO

MIREIA ZANTOP

FINS.....

HASTA.....

Fi? Fins. Al cap i a la fi, finalitats. Fins des dels principis. Fins quan, on? Fins i tot, fins que... siguem afins a la seva essència? Fi expressa una relació que denota el terme en l'espai o en el temps on algú o alguna forma de pensar o fer arriba sense ultrapassar-lo. Fins són els límits. Fins...on? Fins alinear esperit amb cos material, fi de fins.

En fi, fins aviat!

Quan cal, solc acompanyar les accions amb aquest tipus d'escrit: obert, metafòric, joganer amb la polisèmia de les paraules i més o menys poètic, que vol suggerir opcions més que limitar lectures i significats.

Així com he proposat dos fins al directe, avui proposo un segon text, el del meu "diari"

1. Presència assumida de caçadora/guerrera armada per aconseguir fins. Em fixo les fletxes al cap, usant i anusant els fins cabells. Un ser cactàci que em torna perillosa i vulnerable alhora, em limita la visió clara, m'incomoda. Un nus al coll. Cada fletxa està destinada a un fi, un objectiu mental. Els pals fins al cap i els fins fils mentals creen una entramat multidireccional de sagetes. L'embroll és torna una situació limitadora i contraproductent, em torno víctima de la meua acció. He creat una presó complexa -potser bonica, però presó- que ni tan sols puc veure. Verbalitzo i (em) demano el fi de l'acció.

Aquesta part té 2 fins fils conductors, les sagetes o fins i el desenvolupament del fil fi de seda que relaciona els fins amb direccions i persones del públic a través de la mirada i el gest, una intenció del pensament sense desplaçament ni relació física. El final és un brindis per la certesa i el reconeixement de l'error. Llàgrima de vi i paraula d'afirmació de posar fi a aquest model o procés: FI (primer fi de fins).

Bec vi.

2. Presència en segon terme darrera d'una seda blanca. Les mans aguanten la tela, cos verge i pantalla. Torno un glop

Fin? Hasta. Des del principio hasta el fin, finalidades. Hasta des de los principios. ¿Hasta cuándo, dónde? ¿Hasta todo, hasta qué... seamos afines a su esencia? Fin expresa una relación que denota el concepto en el espacio o en el tiempo donde alguien o en alguna forma de pensamiento o en hacer llegar sin superarlo. Fines son los límites. Hasta... ¿dónde? Hasta alinear el espíritu con el cuerpo material, hasta el fin. Al fin, ¡hasta pronto!

Cuando hace falta suelo acompañar las acciones con este tipo de escrito: abierto, metafórico, juguetón con la polisemia de las palabras y mas o menos poético, que quiere sugerir opciones más que limitar lecturas y significados. Así como he propuesto dos fines en el directo, hoy propongo un segundo texto, el de mi "diario".

1. Presencia asumida de cazadora/guerrera armada para conseguir unos fines. Me fijo unas flechas en la cabeza, usando y anudando los finos cabellos. Un ser cactaci que me vuelve peligrosa y vulnerable de igual manera, me limita la visión clara, me incomoda. Un nudo en el cuello. Cada flecha está destinada a un fin, un objetivo mental. Los palos hasta la cabeza y los finos hilos mentales crean un entramado multidireccional de sagetes. El embrollo se vuelve una situación limitadora y contraproducente, me vuelvo víctima de mi acción. He creado una prisión compleja -quizá bonita, pero prisión- que ni si quiera puedo ver. Verbalizo y (me) pido el fin de la acción.

Esta parte tiene 2 finos hilos conductores, las sagetes o fines y el desarrollo del hilo fino de seda que relaciona los fines con direcciones y personas del público a través de la mirada y el gesto, una intención del pensamiento sin desplazamiento ni relación física. El final es un brindis por la certeza y el reconocimiento del error. Lágrima de vino y palabra de afirmación de poner fin a este modelo o proceso: FIN (primer fin dentro de hasta). Bebo vino.

de vi a la terra, a través d'un traç on jo no sóc font que dirigeix el moviment, sino part que el permet. Una gota que, en arribar al terra sembla l'origen de la linia que creix i s'eixample en arribar a la meva boca.

La boca, punctum de connexió entre interior i exterior del cos s'uneix a través del fluit amb la terra, origen de la gravetat, força que ens hi subjecta i que dibuixa el traç vertical. El que s'arrela ultrapassant el sexe, nexa que ens hi manté i perpetua en la terra. El traç de vi(da), sang, avança amb constància i precisió, imperturbable. Surt de la boca, via de veu i paraula. Mullo les mans en les gotes del terra, les recolzo en el triangle púbic, deixant la imprompta d'una fletxa.

Volia moure'm, cantar el moment, però la intensitat viscuda a la 1a part m'havia transportat a un lloc emocional d'estranya serietat.

Aquesta 2a part també s'articulava entorn de 2 fins d'essència bipolar i alhora complementària...el dins i el fora i l'eix de simmetria i equilibri del cos, l'eix terra/cel. Fletxes que assenyalen al centre de la terra i a l'infinit del cel

. L'última fletxa neix al meu sexe i, en girar-me d'esquenes i descobrint el cos i ocultant la persona, s'inverteix i assenyalava amunt. Fi i final (el de veritat).

Reflexió Post Scriptum

Aquesta proposta de peça curta amb dos fins/finals era un territori delicat. El títol anunciava Fins, en plural. Hauria d'haver anunciat el que passaria, però sóc reàcia a donar instruccions de comportament si la col·laboració del públic no és imprescindible. El repte: dir fi i continuar. El públic en un directe recolza un fi(nal) aplaudint. I el remata. En un repertori amb parts, passa una pàgina tot esborrant les emocions sentides per posar el seu full de percepció en blanc per a la propera peça. És interessant observar el que passa. Estem, com observadors i observats, molt lligats inconscientment a certs hàbits apresos. Volem?

2. Presencia en segundo término detrás de una seda blanca. Las manos aguantan la tela, cuerpo virgen y pantalla. Devuelvo un buche de vino a al suelo, a través de un trazo donde yo no soy fuente que dirige el movimiento, sino parte que lo permite. Una gota que, en llegar al suelo parece el origen de la línea que crece y se ensancha en llegar a mi boca.

La boca, punctum de conexión entre interior y exterior del cuerpo, se une a través del fluido con la tierra, el origen de la gravedad, fuerza que nos sujeta y que dibuja el trazo vertical. Lo que se enraiza ultrapasando el sexo, nexo que nos mantiene y perpetua en la tierra. El trazo de vino (vida), sangre, avanza con constancia y precisión, imperturbable. Sale de la boca, vía de la voz y la palabra. Mojo mis manos en las gotas del suelo, las apoyo en el triangulo púbico, dejando la huella de una flecha.

Quería moverme, cantar el momento, pero la intensidad vivida en la primera parte me había transportado a un lugar emocional de extraña seriedad.

En esta segunda parte también se articulaba alrededor de dos fines de esencia bipolar y a la vez complementaria... el dentro y el fuera y el eje de simetría y equilibrio del cuerpo, el eje de la tierra/cielo. Flechas que apuntan al centro de la tierra y al infinito del cielo.

La última flecha nace en mi sexo y, en girarme de espaldas y descubriendo el cuerpo y ocultando la persona, se invierte y apunta hacia arriba. Fin y Final (el de verdad).

Reflexión Post Scriptum

Esta propuesta de pieza corta con dos fines/finales era un territorio delicado. El título anunciaba Fines, en plural. Tendría que haber anunciado lo que pasaría, pero soy reacia a dar instrucciones de comportamiento si la colaboración del público no es imprescindible. El reto: decir fin i continuar. El público en un directo apoya un fin(al) aplaudiendo. I lo remata. En un repertorio con partes, pasa una página borrando las emociones sentidas para poner su hoja de percepción en blanco para la próxima pieza. Es interesante observar que es lo que pasa. Estamos, como observadores y observados, muy atados inconscientemente a ciertos hábitos aprendidos. ¿Queremos?

NIEVES CORREA

30 MINUTS - 10 MINUTS

DIEZ MINUTOS

El temps i els esdeveniments:

- ○○ ----- ○○○ ----- ○ ----- ○○ -

Esdeveniments en la línia del temps.

○○ Esperar 5 minuts amb un got "A" a la mà.

○○○ Als cinc minuts tirar-lo.

○ 5 minuts estirada sobre els trossos de vidre.

○○ M'aixeco i tiro l'altre got "B" amb força lluny de mi cap a un altre lloc en l'espai.

Els esdeveniments i l'espai:

X Cinc minuts estirada sobre les restes del got "B".

Durant aquests cinc minuts succeeixen esdeveniments

Els esdeveniments en el temps:

..... lentament.....

..... succeeixen.....

Inflar globus vermells o roses durant cinc minuts.

Els globus són la mesura del temps.

Esbrinar quants globus es poden inflar en 5 minuts.

L'espai i els esdeveniments:

Els esdeveniments succeeixen perquè l'espai és un espai determinat.

Anvers = Revers

Romandre cinc minuts en una cantonada sense camisa, d'esquenes i amb els braços aixecats.

Duració: + - 30 minuts.

Es pot adaptar a temps més curts (no menys de 10 minuts).

Espai: Es pot adaptar a qualsevol espai.

La performance termina com va començar. Es tanca el cicle.

El tiempo y los sucesos:

- ○○ ----- ○○○ ----- ○ ----- ○○ -

Sucesos en la línea del tiempo.

○○ Esperar 5 minutos con un vaso "A" en la mano.

○○○ A los cinco minutos tirarlo.

○ 5 minutos tumbada sobre los pedazos de cristal.

○○ Me levanto y tiro el otro vaso "B" con fuerza lejos de mi hacia otra lugar del espacio.

Los sucesos y el espacio:

X Cinco minutos tumbada sobre los restos del vaso "B".

Durante esos cinco minutos suceden sucesos

Los sucesos en el tiempo:

..... lentamente.....

..... suceden.....

Inflar globos rojos o rosas durante cinco minutos.

Los globos son la medida del tiempo.

Averiguar cuantos globos se pueden inflar en 5 minutos.

El espacio y los sucesos:

Los sucesos suceden porque el espacio es un espacio determinado.

Anverso = Reverso

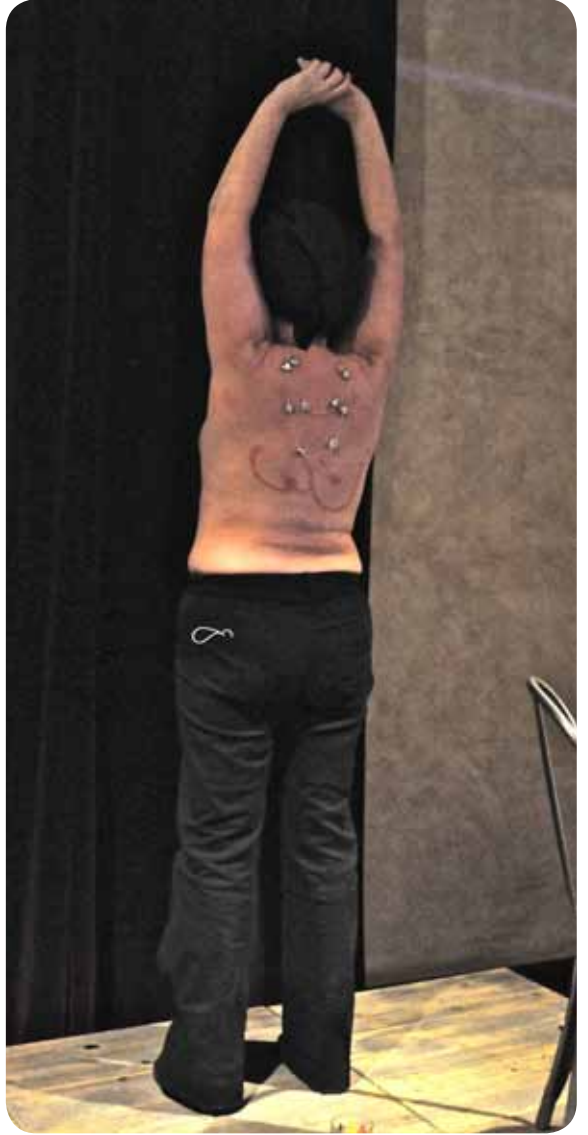
Permanecer cinco minutos en una esquina sin camisa, de espaldas y con los brazos levantados.

Duración: + - 30 minutos.

Se puede adaptar a tiempos mas cortos (no menos de 10 minutos).

Espacio: Se puede adaptar a cualquier espacio.

La performance termina como empezó. Se cierra el ciclo.

PEP AYMERICH

EL TÍTOL ÉS.....

EL TÍTULO ES.....

ROTNIP
MP10

SUPPORT

Moltes gràcies a tot@s els/les artist@s i creador@s de la família COR- POLOGIA.
Tothom participa de moment sense cobrar. Busquem la independència mitjançant,
la venda de la revista, les entrades i col·laboracions amb empreses i individuals per
a cobrir les despeses de la trobada.

Moltes gràcies a Teresa de la bodega l'Empordà de la Bisbal
per la contribució del vi per tot@s les artist@s participants.

BODEGA L'EMPORDÀ

Especialitzada amb vins, licors i caves.

Cavallers, 26, La Bisbal d'Empordà, 17100 Telèfon 972640098

Obert de 9-14 h. i de 17-21 h. Tancat diumenge tarda i dilluns.

bodegaemporda@bodegaemporda.net

Gràcies a Bonart Cultural per la traducció al castellà, la maquetació de la revista.

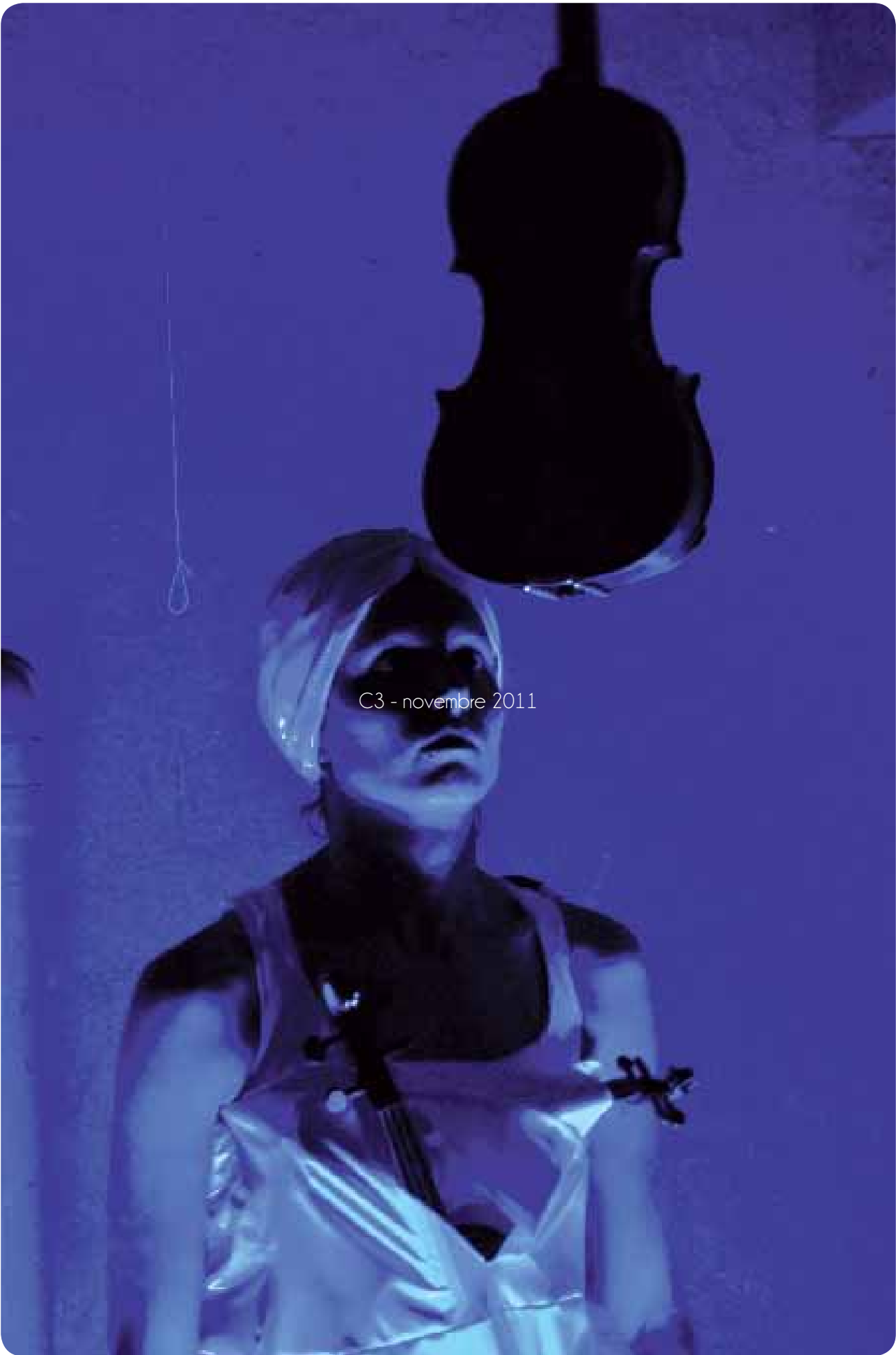
Gràcies als Jardins de la Mercè pel seu suport i per deixar que ens reunim en el seu bar/restaurant.

bonart cultural

Bodega
L'EMPORDÀ
Vins, licors i caves

C3 - novembre 2011